

Студэнцкае Думка

БЕЛАРУСКІ СТУДЭНЦКІ САЮЗ ЦІ КАНФЭДЭРАЦЫЯ

БЕЛАРУСКІХ СТУДЭНЦКІХ ЗГУРТАВАНЬНЯЎ?..

СЯБРЫ !!!

Усім нам відавочна, неабходнасьць стварэньня незалежнага студэнцкага арганізацыі. Ідэю гэтага заўсёды падтрымлівала рэдакцыя "Студэнцкае Думка". Мы атрымалі праект праграмы Канфэдэрацыі Беларускіх Студэнцкіх Згуртаваньняў, якія прапануе стварыць група студэнтаў з шэрагу менскіх інстытутаў: педагогічнага, політэхнічнага і тэхналягічнага. Мы ўхвалілі запрапанаваны праект, але маем пэўны сумнеў наконт канфэдэрацыйнага будовы будучага арганізацыі. Ці здолее гэткае нетрывалая структура, як канфэдэрацыя, паспяхова вырашаць усе студэнцкія праблемы? Ніжэй мы зьмяшчаем запрапанаваны праект і заклікаем усіх зацікаўленых студэнтаў уключыцца ў ягонае абмеркаваньне. Актыўнае спрычыненьне кожнага з Вас да справы распрацоўкі праграмы будучага арганізацыі дазволіць усім нам падыйсьці да новага навучальнага года з грунтоўна падрыхтаваным дакументам. Вакол гэтага дакумента мусе затым згуртавацца студэнцкая моладзь. Прапановы, парадкі, заўвагі па дадзенаму праекту, а таксама свае ўласныя распрацоўкі праграмы просім даслаць на адрас рэдакцыі. Нагадваем, што адрас рэдакцыі "С.Д." зьмешчаны на апошнім старонцы нашага часапісі. ЖЫВЕ БЕЛАРУСКІ СТУДЭНЦКІ РУХ !!!

Рэдакцыя "Студэнцкае Думка".

Сёньняшні момант патрабуе стварэньня спецыфічнага студэнцкага арганізацыі дзеля вырашэньня ўласна студэнцкіх і агульнаграмадзкіх задачаў.

Такая арганізацыя, відавочна, павінна ўключаць сабою канфэдэрацыю самастойных адзінак, якія ствараюцца па тэрытарыяльнай — па вышэйшых школах, а таксама па палітычнай прыкмеце. У канфэдэрацыю могуць уваходзіць вытворчыя капэратывы, персанал якіх складаецца са студэнтаў і выкладчыкаў.

МЭТЫ КАНФЭДЭРАЦЫІ: /праект/

1. Забесьпячэньне палітычнага волявыяўленьня студэнцтва на прынцыпах палітычнага плюралізму;
2. Усталяваньне дэмакратычнай і дынамічнай сыстэмы самакіраваньня вышэйшае школы;
3. Забесьпячэньне матэрыяльных патрэбаў студэнцтва.

ЗАДАЧЫ КАНФЭДЭРАЦЫІ:

1. — студэнты ў межах канфэдэрацыі вольна арганізуюцца ў палітычныя рухі і арганізацыі ў залежнасьці ад сваіх перакананьняў;
— канфэдэрацыя вядзе барацьбу за стварэньне прававое дзяжавы;
— стварэньне на тэрыторыі Беларусі экалягічна чыстае, абязьдзернае зоны;
— адрэжэньне суданых міжнацыянальных узьемадзьяўленьняў на падставе прыярытэтных нацыянальнае мовы карэннага насельніцтва краю;
— экстэрытарыяльнасьць БНУ. Падразьдзяленьням паліцыі і войскаў забараняецца знаходзіцца на тэрыторыі БНУ без дазволу рады БНУ;
— на тэрыторыі БНУ мітынгі і сходны адбываюцца з паведамленьнем рады БНУ;
— вольнае, бесцэнзурнае выданьне і распаўсюджваньне на тэрыторыі БНУ ўласных друкаваных органаў арганізацыі — сяброў канфэдэрацыі;
— вылучэньне ўласных кандыдатаў на выбарах у мясцовыя і вярхоўныя органы ўлады.

2.

- выбарнасьць усіх органаў унутранага самакіраваньня БНУ;
- прадстаўніцтва студэнцтва ў іх ня менш за палову агульнага складу;
- аўтаномія БНУ, гэта значыць, што БНУ самастойна па рэкамендацыях адпаведных ведамстваў вырацоўвае навучальныя пляны і праграмы, якія зацьвярджаюцца органамі самакіраваньня;
- рэктар, прарэктары, дэкані і загадчыкі катэдраў абіраюцца па прадстаўленьні катэдраў студэнцка-выкладчыкімі канфэрэнцыямі і перыядычна трымаюць перад імі справаздачы;
- магчымасьць выбарнасьці выкладчыкаў для на вучаньня;
- скасаваньне сэмэстравае сыстэмы навучаньня;
- узнёўленьне статусу вольнага слухача;
- дэмілітарызаваньня навучаньня ў БНУ:
а/ вольнае наведваньне заняткаў на вайсковых катэдрах для тых, хто адбывае тэрміновую вайсковую службу;
б/ пры знаходжаньні студэнта ў акадэмічным адпачынку ён ня можа быць закліканы ў шэрагі СВ;
в/ навучаньне дысцыплінам якія прадугледжваюць атрыманьне вайскавой спецыяльнасьці — і як вынік — вайскавога білету адбываецца на прынцыпах добраахвотнасьці і па жаданьні замяняецца спецкурсамі грамадзянскае скіраванасьці;
г/ выпускнікі БНУ пад час праходжаньня службы ў войску працуюць непасрэдна па сваёй спецыяльнасьці. Кантроль за гэтым вядзецца вайскавай радай БНУ. Служба праходзіць на тэрыторыі рэспублікі.
д/ замена службы ў войску працоўнай павіннасьцю для асобаў, якія з рэлігійных перакананьняў ня могуць адбываць службу ў войску;
— вольнае наведваньне лекцыяў;
— увадзеньне дзёваў /ды болей/ плынай сыстэмы навучаньня;
— дэмакратызаваньня прапусковае сыстэмы ў інтэрнатах.

3.

- забесьпячэньне кожнага студэнта стыпэндыяй і жыллем;
- кантроль радай факультэту разьмеркаваньня стыпэндыяў, жылля, а таксама разьмеркаваньня на працу пасля сканчэньня БНУ;
- аплочваньне любой працы студэнтаў;
- добраахвотнасьць удзелу студэнтаў у с/гас. працах, ДНД, суботніках;
- усталяваньне круглагадовага льготнага праезду на ўсе кшталты транспарту на Беларусі.

Гурт студэнтаў з політэхнічнага, педагогічнага і тэхналягічнага інстытутаў Менску.

2 ПАЛЯК? РУСКІ? МОЖА БЕЛАРУС?...

Мінула старадаўняе беларускае народнае сьвята ВЯЛІКІЗЕНЬ. Азначалі яго беларусы двоячы. А называлі - чамусьці - адзін "рускім", а другі "польскім" Вялікідзень. Мала таго. Дошчы часта даводзіцца чуць выразы "руская" вера і "польская" вера, прычым ужываюцца гэтыя выразы ў дачыненні да беларусаў. Часам і самі беларусы называюць сябе "рускімі" або "палякамі" ў залежнасьці ад сваёй веры ці веры сваіх продкаў. Тэй, хто гэтак думае ці кажа, робіць найвялікшую памылку. Менавіта гэ тага - расколу нашага народу па рэлігійнай прыкмеце - і дамагаюцца нашыя ворагі.

Хрысьціянская вера напачатку нашага стагодзьдзя падзялялася на дзьве галіны - каталіцкую /заходнюю/ і праваслаўную /усходнюю/. Сталася гэтак, што ў эпоху незалежнага існаваньня Беларускае дзяржавы ў нас мірна суіснавалі і праваслаўе, і каталіцтва, і пратэстантызм. Прычым казані ў сьвя тынях гаварыліся па-беларуску. А вось калі Беларускае дзяржава пачала занепадаць, тут суседзі - каталікі-палякі і праваслаўныя-расейцы - скарыс талі наядунасьць некалькіх хрысьціянскіх рэлігіяў на Беларусі, каб раскоіць наш народ.

У ХХ стагодзьдзі беларусы стварылі уніяцкую рэлігію /сінтэз праваслаўя з каталіцтвам/, якая стала нацыянальнаю: былі беларускія сялян у ХІХ ст. вызнавалі ун ітву, бокуль у 1839 годзе пры дапамозе казані іх шабляў іх не перавяр нулі ў праваслаўе. Та ўжо праваслаўная царква стала магутнаю зброяю амадзяржаў і русіфікацыі. Палякі ж, асабліва ез ронены паўскі, апро валі каталіцкую царк чвалі беларускі нар

Гэтка рэлігійная ве да таго, што бел ваць сябе "палякамі" дзенічыне і меншчк польску/, а беларусі "рускімі".

Але ці можа вера Напрыклад, палякі ніскай веры; немцы калвіны, але і пчг народ: адны польскі Усе беларусы, нез ния дзеці адной маткі ся мы беларусамі, а ве сімса потым.

І таму ўсе мы - і аёісты, і каталікі, і праваслаўныя - павінны рэам стаць за лепшую будучыню ўсяго нашага народу і краю.

СЛУХАЙМА!!! РАДЫЁ ВАТЫКАН

Беларуская Сэкцыя Ватыканскага Радьё існуе амаль 40 гадоў. Першыя пробы праграмы пачаліся ў 1949 годзе. Сёньня беларускія праграмы перадаюцца кожнага дня, з паўтарэньнем раніцай наступнага дня. Кожная праграма трывае 15 хвілін. Заснавальнікам Беларускае радьё-праграмы быў айцец Пётра Татарыновіч /1890 - 1978/, які праз доўгі час веў праграмы сам. Цяперака праграма мае 3 сталых працаўнікоў, ня лічачы вонкавых супрацоўнікаў.

Бяручы пад увагу сучаснае становішча Царквы на Беларусі, у асаблівасьці недахоп сьвятароў, перадачы Ватыканскага Радьё набіраюць асаблівага значэньня. Для многіх гэта ёсьць бадай адзіны спосаб атрымаць нейкія рэлігійныя веды. Дзеля гэтага Беларуска Сэкцыя Ватыканскага Радьё большую частку свайго часу прысьвячае праграмам рэлігійнага зьместу/наву чаньне праўды веры, гутаркі на рэлігійныя ды маральныя тэ маты, Літургічныя тэксты і г.д./.. Адначасова паводле маг чымасьці падаюцца праграмы на культуралагічныя тэматы, з асабліваю увагаю на хрысьціянскія карані беларускае куль туры.

Апрача выш іўзгаданых тэматаў Беларуска Сэкцыя, як ўсе іншыя Сэкцыі Ватыканскага Радьё, перадае рэгулярна весткі з рэлігійнага жыцьця і дзейнасьці Сьвятога Айца. Такім чы нам для многіх беларускіх слухачоў Беларуска Праграма зьяўляецца лучнікам з Сусьветнаю Царквою.

Малітва за Беларускі Народ

Сусьветны Валадару, Прадвечны Божа, Ты ўвесь сусь вет стварыў і законы для яго ўстанавіў, кожнаму месца і мэту назначыў, а людзкі род так бясконна палюбіў, што Сына Сваёго Азінароднага паслаў на зямлю, каб усе слухачы яго навуку ды ідучы ягоным сьледам, увайшлі ў Тваё Нябеснае Валадарства. Мы дзеці Беларускага Народу, як маглі слухаліся Тваіх загадаў, але з слабасьці чалавечае часта падалі, і зьневажалі Цябе сваімі грахамі. Цяпер молім Цябе шчыра: даруй нам нашы грэшныя правіны, нашу няд байлівасьць у адносінах да сябе самых і да іншых; даруй таксама тым, хто нас крыўдзіў і зьневажаў. Молім Цябе шчыра, барані нас ад крыўды варожаў, і дай нам ды ворагам нашым шчодроа Твае рукою, духа сапраўднае хрысьціянскае любові. Дай нам аднасьць у веры, згоду ў радзінным і грамадскім ды палітыч ным жыцьці. Загаі нашы асабістыя і ўсенародныя ра ны душы, якія мы самі сабе спрычынілі. У нашым што дзённым жыцьці, у змаганьнях і спакусах, асьвяці наш разум Тваім эвангельскім сьвятлом, каб мы за хоўваючы Твае прыказаньні, перамаглі ўсе цяжкасьці і цяпненьні, ды заўсёды Цябе блаславілі. Пашлі Бе ларускаму Народу сьвятых і вялікіх слугаў сваіх, якія праведным, чэсным і мудрым жыцьцём і дзейнась цю вялі-б Народ да лепшае долі. Дай нам сьвятое ду хавенства. Блаславі нашыя радзіны, каб у кожнай зь іх дбалі бацька і ахвярная маці, злучаныя шчыраю сьвятою любоўю, выхоўвалі Табе на славу. Бацькаў шчыне на карысьць сваіх дзетак. Асабліваю ласку дай нашай моладзі, каб яна атрымала глыбокае хрысь ціянскае ўзгадаваньне, і ўзрасла на карысьць сыноў і дачок свайго народу.

Блаславі таксама нашы дачасныя дастаткі, ня дай гінуць марна тым талентам, якія Ты ссылаеш у наш народ, але дай ім свабодна разьвіцца і закарсаваць Табе на славу, а ўсяму людзтву на карысьць. Блас лаві працам сялянства на ралляі, працоўным на фаб рыках, навукоўцам ва ўсіх галінах навукі, мастац тва і тэхнікі, каб за іх помаччу Беларускі Народ мог разумна і прыгожа жыць ды разьвівацца. Цябе, Найсьвятая Багародзіца і наша нябесная Маці, просім: прычыніся за намі, а Ты сьвятая Эўфрасія Полацкая - патронка Беларусі - ды ўсе сьвятыя за ступнікі Беларускага Народу, апакуіцеся намі, каб мы сталіся народам сьвятым, выконваючым Волю Божую і сваё пасланьніцтва, каб прычыніліся да агульнага дабра тут на зямлі, а ў будучым жыцьці атрымалі вечнае шчасьце, і Табе прадвечнаму Валадару, пры носілі славу, чэсьць і паклон на векі вечныя. Амін.

Ларыса Геніюш

Зь невядомых паэзіі

* * *

Лучнасьць з Табою, як шчасьця прыліў,

Умацаваньне нязломнае сілы.

Адзінокай вярбою стаю сярод ніў,

* Неба сонцам мяне атуліла.

*

Нехта зло нам рыхтуе, хтось брудам абліў,

* Толькі вера ў Цябе не астыла.

Адзінокай вярбою стаю сярод ніў,

* Неба сонцам мяне атуліла.

* * *

Час на Беларусі	Праграма	Пэрыядычнасьць	Хвалі
07.45	Беларуская праграма	Штодня	41 м. 31 м. 25 м.
10.15	Літургія з украінскім казаньнем	Штонадзель	31 м. 25 м. 19 м. с.х.
20.45	Беларуская праграма	Штодня	49 м. 31 м. 25 м. с.х.

УВАГА!

Ідзе збор подпісаў...

Сябры!

Рэдакцыя "Студэнцкае Думкі" падрыхтавала і распачала збор подпісаў пад лістом пратэсту супраць прынятага Вярхоўнай Радай Беларусі антыдэмакратычнага "Указу", які ганьбіць святае беларускае народнае — беларускае нацыянальнае сымбальнае, які абмяжоўвае законныя правы грамадзянаў у пашырэнні інфармацыі, які супярэчыць Суверэнітэту Дэкларацыі правоў чалавека і Канстытуцыі нашай краіны.

Заклікаем Вас!

Шырока праводзіць збор подпісаў пад гэтым лістом у сваіх студэнцкіх групах, сярод сваіх знаёмых, сяброў і сваякоў. Для гэтага на чыстым арыстатэлічным трыба напісаць зверху: "Пратэст супраць Указа Прэзідыума ВР БССР ад 31.03.1989г. — арт. 167, арт. 172". Збор подпісаў трэба праводзіць у трох асобніках/экземплярах/, пазначаць месца працы, навучаньня альбо месца жыхарства. Просьба даслаць лісты з сабранымі подпісамі на адрас Рэдакцыі "Студэнцкае Думкі" з паведамленьнямі пра ўручэньне. Нагадаем Вам, што адрас Рэдакцыі падаецца на старонцы 8 нашай часопісы.

Прэзідыум Вярхоўнага Савету СССР
Прэзідыум Вярхоўнага Савету БССР
Камісія ААН па правах чалавека
Пасольства Злучаных Штатаў Амэрыкі
Пасольства Фэдэратыўнае Рэспублікі
Германіі
Рэдакцыя газэты "Правда"
Рэдакцыя газэты "Известия"
Рэдакцыя газэты "Труд"
Рэдакцыя газэты "Вечэрні Мінск"
Рэдакцыя газэты "Чырвоная змена"
Рэдакцыя газэты "Советская Белоруссия"
Рэдакцыя газэты "Літаратура і мастацтва"

Доўгі час Беларуская ССР лічылася /і цяпер кіраўніцтва рэспублікі прыкладнае ўсе намаганьні, каб лічылася і надалей/ самай пасьпяховай і заахвочанай рэспублікай. Пачаткам крушэньня гэтай ілюзіі былі палзеі 30-га кастрычніка 1988 году, калі тысячы і тысячы людзей сабраліся на Дзень памяці продкаў. Яны йшлі на маргіны сваякоў, ішлі да мейсца, дзе ў часе сталінскіх рэпрэсіяў былі знішчаныя дзесяткі тысячы ні ў чым не вінаватых людзей. Яны йшлі ўшанаваць памяць. Ішлі з кветкамі... Іх сустрэлі вайсковыя заахвочаны. Іх сустрэлі міліцыя і спецадрэздыяленні з дубінкамі. Іх сустрэлі слезацечным газам. У афіцыйных справаздачах камісіі, створанай для разбору, пра гэта нічога не сказана. Але гэта было. Было ўжываньне грубога фізычнай сілы, брыдкай лаянкі, газу. Было абцяганьне ўчынцаў другія Курапаты.

Пасьля гэтага акцыі, у сувязі з вялікай падтрымкай насельніцтвам Беларускага Народнага Фронту /правядзеньне шматтысячных мітынгаў, амаль імгненнае знішчэньне "Навінаў Беларускага Народнага Фронту", якія чытаюць усе — ад школьнікаў да 80-гадовых бабuleк/, пасьля адмовы мясцовымі ўладамі правядзеньня Вальнага Сойму краязнаўчых, экалягічных ды іншых патрыятычных клябаў цяперашняе рэспубліканскае кіраўніцтва атрымала вострым недаверу. Ні першы сакратар ЦК КПБ Сакалоў, ні Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савету БССР Таразевіч, ні Старшыня Савету Міністраў Кавалёў нават не рызыкнулі выставіць свае кандыдатуры на выбарах народных дэпутатаў СССР у сталіцы рэспублікі — горадзе Менску і выставілі іх без канкурэнцыі ў розных вясковых раёнах рэспублікі.

Адзіны, хто адважыўся балатавацца ў Менску, — першы сакратар гаркама — набраў 13% галасоў. Нам вядома пра ціск з боку райкамаў на выбаршчыкаў. Пра палітыку ў дачыньні да БНФ сьведчаць дакумэнты, змешчаныя ў наступных самавыдавецкіх выданьнях: "Кантакт", №1, с.9, "Дакумент II" ды с. 10, "Даку-

мент III", "Супольнасьць", №2, с. 6, "Карэспандэнты паведамлілі"/.

Пра гэта гаворыць той факт, што ноччу, без неабходных на тое санкцыяў быў узламаны адзін з пакояў у Доме літаратуры і арыштавана 10 тысячачу асобнікаў выдання "Навіны Народнага Фронту"; той факт, што антызаконна спынена прыняццё грошай на рахунак БНФ, вылісаны на імя П. Салоўскага.

І вось пасьля ўсяго гэтага, не выносячы на ўсеагульнае абмеркаваньне, не чакаючы зьвесткі народных дэпутатаў Прэзідыум Вярхоўнага Савету БССР прыняў 31.03.1989г. "Указ":

Кожнае дэпоўнае нэўм артыкулам 167 наступнае заместу: "Артыкул 167. Незаконнае карыстаньне флагамі і вымпеламі, зьзяра, распаўсюджваньне або навінае плакатаў, зьзяра і сімвалаў.

Карыстаньне ў грамадскіх месцах флагамі і вымпеламі, незарэгістраванымі ва ўстаноўленым парадку, а таксама зьзяра, распаўсюджваньне або навінае плакатаў, зьзяра і сімвалаў, зьзяра іх навінае не навінае шоды дэпаўнае грамадскаму парадку, навінае і законным інтарэсам грамадзянаў.

Вядзе да папярэдняе або накладнае штрафу на грамадзянаў у памеры да пацідзесці рублёў і папярэдняе або накладнае штрафу на службовых асоб — да ста рублёў з канфіскацыяй гэтых прадметаў.

З гэтай навінае прадку ў выкарыстані разнакалячай тэхнікі, выкарыстані прадку зьзяра друкаваньня выданьняў і іх распаўсюджваньне ўнесены дэпаўнае ў артыкул 172. Рэдакцыя гэтага артыкула такія:

"Артыкул 172. Папушэньне прадку адрыцця папярэдняе і штэпільна-графічных папярэдняе, навінае, зьзяра, выкарыстання, уліку і заахвочан-

ня разнакалячай тэхнікі. Не-законнае распаўсюджваньне друкаваньня выданьняў.

Папушэньне службовымі асобамі прадку адрыцця папярэдняе і штэпільна-графічных папярэдняе, навінае і зьзяра папярэдняе абсталяваньня, разнакалячай апарату, шрыфтоў і матрыц, — вядзе да накладнае штрафу ў памеры да ста рублёў.

Папушэньне прадку выкарыстання уліку і заахвочанна папярэдняе абсталяваньня, разнакалячай апарату, шрыфтоў і матрыц асобамі, адказнымі за выкананьне гэтых прадку, — вядзе да спагненьня штрафу ў памеры да пацідзесці рублёў.

Распаўсюджваньне друкаваньня выданьняў, што выроблены з папушэньнем устаноўленае парадку і па меры выпуску даных, зьзяра іх навінае на навінае шоды дэпаўнае і грамадскаму парадку, правам і законным інтарэсам грамадзянаў.

Вядзе да папярэдняе або накладнае штрафу ў памеры да пацідзесці рублёў з канфіскацыяй гэтых выданьняў.

Гэтыя артыкулы супярэчаць артыкулу 50, артыкулу 51 Асноўнага закона Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік, дзе сказана:

Артыкул 50. У адпаведнасьці з інтарэсамі народа і ў матах ушчэпаўнае і рэалізацыі сацыялістычнага ладу грамадзянам СССР гарантуецца свабоды: слова, друку, сходаў, мітынгаў, аўдэічных тэатраў і дэманстрацыяў.

Ажыццяўленьне гэтых палітычных свабод забяспечваецца прадстаўленьнем працоўным і іх арганізацыям грамадскіх будынкаў, вуліц і плошчаў, шырокім распаўсюджаньнем інфармацыі, магчымасцю выкарыстання друку, тэлебачаньня і радыё.

Артыкул 51. У адпаведнасьці з мэтай камуністычнага будаўніцтва грамадзяне СССР маюць права аб'ядноўвацца ў грамадскія арганізацыі, якія садзейнічаюць развіццю палітычнай актыўнасьці і самадзейнасьці, задавальненьню іх разнастайных інтарэсаў.

Грамадскім арганізацыям гарантуецца ўмовы для паспяховага выкананьня імі сваіх статутных задач.

Іны супярэчаць і артыкулам № 2;19;20 Суверэнае Дэкларацыі правоў чалавека.

Артыкул 2. Кожны чалавек павінен мець усе правы і ўсе свабоды, абвешчаныя гэтай Дэкларацыяй, незалежна ад расы, колеру скуры, полу, роду, мовы, рэлігіі, палітычных або іншых перакананьняў, нацыянальнага або сацыяльнага паходжання, маёмаснага, станавяга або іншага пачатку.

Апрача таго, не павінаа грамадзячца ніякае розніца на аснове палітычнага, праўнага або міжнароднага статусу краіны або тэрыторыі, да якой чалавек належыць, незалежна на тое, ці гэтая тэрыторыя незалежная, падпарадкаваная, несамакіраваная, або як-небудзь іншым абмежаваным у сваім суверэнітэце.

Артыкул 19. Кожны чалавек мае права на свабоду перакананьняў і на свабоднае выражаньне іх; у гэтым права ўваходзіць свабодна бесцэнна-кодна трымацца сваіх перакананьняў і свабодна шукаць, атрымліваць і распаўсюджваць інфармацыю ды ідэі якімі-хача сродкамі і незалежна ад дзяржаўных межаў.

Артыкул 20. 1. Кожны чалавек мае права на свабоду мірных сходаў і асацыяцыяў.

2. Ніхто ня можа быць змушаны ўваходзіць у якую-небудзь асацыяцыю.

/працяг на наступнай старонцы/

Гэта — закон па-за законам, супраць дэмакраты-
зацы і перабудовы.

Мы патрабуем:

1. Адмены згаданага Указа Прэзідыума Вярхоўнага Са-
вету БССР і правядзення рэферэндуму.
2. Адказнасці ініцыятараў прыняцця незаконнага
Указу.
3. Афіцыйнага статусу для створаных грамадзкіх ар-
ганізацыяў: БНФ, Мартыралог Беларусі, "Талака" і
інш.

Мы выражаем вотум недаверу цяперашняму кіраўніц-
тву Рэспублікі на чале з Сакаловым, Таразевічам, Ка-
валёвым.

Рэдакцыя "Студэнцкае Думкі"

Заўвага ад рэдакцыі: Указ у яго цяперашняй рэ-
дакцыі, па сутнасці, бягзгуды. Афіцыйны растлу-
мачальнікі тлумачаць яго нам як забарону нацыяналь-
нае сімволікі. Яны хлусяць, бо нельга забараніць
тое, на што нават не прадугледжаны парадак атрыман-
ня дазволу. Адзіны дагэтульшні закон пра сімволіку
быў прыняты ў БССР у 1981 годзе, называецца ён "Аб
святках, і вымелах дзяржаўных і грамадзкіх орга-
наў, арганізацыяў Беларускай ССР і іхніх службовых
асобаў" /гл. Збор законаў БССР, 1981, №15, арт. 294/.
Там прадугледжаны парадак рэгістрацыі арганізацыя-
мі і ўстановамі сваіх святкоў і вымелаў: паракод-
ствамі — у Міністэрстве, спартовымі таварыствамі —
у Дзяржкамспорце і г.д. Але няма і ня можа быць за-
конаў, які б вызначаў, якія святкі і вымелы ўжы-
ваць асобнаму чалавеку. І як іх рэгістраваць. Та-
кім чынам, калі хтосьці ад уласнага імя, а не ад
прадсаюза, паракодства ці фабрыкі "Камамоўка" ўзь-
німае бел-чырвона-белы святкі, ён нічога не парушае,
бо нельга парушаць законы, якіх няма.

Зрэшты, тут мы не адкрываем Амерыкі. Пра гэта
казаў і кандыдат юрыдычных навук А. Гарадзюк у
красавіцкай перадачы "Сустрэнемся пасля адзінацца-
ці".

Вядзьмак МЕНСКІ супроць беларускае Вандэі

УКАЗ МЕНСКАЙ ВАНДЭІ —
ПАСЬЛЯ ПРАВАЛУ НА ВЫБАРАХ

Плён галоснасці, перабудовы —
друкаванае

вольнае

слова —
апаратчыкі душаць "Указам",
тайным страхам, дуным маразам,
дзе угалоўшчыну і палітыку
сталіністы змяшалі звыкла ...

Гэты "Указ" — за сьпіной народу —
незаконны, ганебны, подлы.
Зноў — вяртаньне глуму і зьдзеку.
Зноў — паптаньне правоў чалавека.
За правал партбосаў на выбарах —
гэта помста "буйнога калібру".
Мітусьлівая, істэрычная.
Як і ўсё ў іх — трагі-камічная ...

Верхаводы Вандэі маркуюць:
"Хто ў крэслах — зьліцаець рызыкуюць:
калі зараз кара на выбухне,
не асядзе сваёй вал —
на асеньніх — тутэйшых — выбарах
будзе поўны — у Вандэі — завал ..."

Скажам тым верхаводам нягодным:
— Гэта — выклік правам міжнародным!
Скажам нашым Цанавам і Бэндам:
— Па "Указу" — даеш рэферэндум!

А па-простаму: гэткаму "Указу"
самы раз — на сьметнік адразу!

Падслухаў і занатаваў
голас работніцкае клясы,
працоўнага сялянства і
народнай інтэлігенцыі —
Вядзьмак Менскі.

Шаноўныя чытачы!

Надоечы, рэдакцыя нашае часопісі атрымала вершаваны допіс ад
Вядзьмака МЕНСКАГА. Сёньня мы знаёмім Вас з творчасцю гэта-
га славутага вершоплёта. Пазыя Вядзьмака МЕНСКАГА вызнача-
ецца сваёй антыэўракрытычнай заастраснасьцю і сапраўднай гра-
мадзянскай пазыцыяй, яна як бы штодзённым зрэз нашага скла-
данага жыцця. Зрэшты, меркаваць Вам...

МЕНСКАЯ АПЭРАЦЫЯ "ВЫБАРЫ"
/Ноч на 25 сакавіка 1989 г./

У Саюзе пісьменьнікаў БОМБА —
ажно дзесяць мільёнаў тон:
матар'ялы Народнага фронту!...
Задрыжэў Сакалоў ... /і Галко/...

Тыя дрыжкі — ў міліцыю
папаўзлі тэлефонным званком ...
І заняў баявую пазыцыю
позна ноччу Менскі Галком.

Кампэтэнтныя тыя злодзі
габінэт нумар трыста шэсць
узламалі і ... "абясшкодзілі":
уратавалі свой "гонар" і "чэсьць".

/Пасьлязаўтра — у Вярхоўны выбары,
а ў БОМБЕ — сіла цытат:
Сакалоў — ліжа Бражневу лыткі ...
Галко — чарцы таварыш і брат .../

Сёньня — узламаюць хату пісьменьнікаў ...
Заўтра — ідуць мардаваць "Талаку" ...
Што ж ты, браце Валеры Пячэньнікаў,
ня ўздыхнеш пратэсту руку ?..

Мафіёзнай улады агонія
яшчэ шмат нам наробіць бед ...
Трэба, людцы, сёленьня восеньню
добра чысьціць Вярхоўны Савет!

Матар'ялы грамадзкага
дасьледваньня абагуліў —
Вядзьмак Менскі.

У Галкоме партыі
вандэеўцы упартыя.
Бо для іх перабудова —
гэта "збрата Гарбачова"
іхняй д'ябальскай тыраніі
на хвасцях былой Расіі —
Праваслаўнай ... Іншаслаўнай ...
як і ў іх — Самаліаржаўнай ...

Вера — новая ў Вандэ!
Вось — асноўныя "ідэі":

"... грамадзяне — нашы зэкі.
Хай мяжышча Генсэкі —
толькі ММ, намэнклатура,
партакрату дыктатура
будзем вечна правіць сьветам:
селянінам, і паэтам,
і рабочым, і вучоным ... —
тым натоўпам незлічоным ...

А як хто захаце ськінучь
нашу УЛАДУ — тыя зьгінуць
у астрозе, у дурдоме,
у застрашаным садоме ..."

Не, Вандэя, — мы ня зьгінем!
Бог народ наш — не пакіне!

За жыцьцё мы будзем біцца
і на вёсцы, і ў сталіцы ...

Уваскросьне наша Памяць ...
Уваскросьне наша Мова ...
І уздымацца над намі
Бяшчэдаины Крыж — нанова!

"П.С." /ПАЛІТЫЧНЫЯ СТАЛІНІСТЫ/ — СУПРАЦЬ БЕЛАРУСКАМ ІНТЭЛІГЕНЦЫ

Халодная і мардабойная вайна "Вандэ!",
здаецца дасягнула апошніх:
узламалі дзевы ў пісьменьніцкай хаціне —
і ў варанку пісьменьні пакацілі ...
штурмавікі халёныя ў цывільным
за песьні моладзё б'юць /як на Траецкім — білі/...
Прыручаныя іхня пракуратура
вачыма лыпае бязьвінна, быццам дура ...
Прыдурваюцца, шэльмы, — бо ўсё бачуць:
упэўнены — народ ня дасць ім здачы ...
Дасць! Але — мірна. Восеньню "Вандэя"
на выбарах наўрадці апалее!..

Занатаваў Голас НАРОДУ —
Вядзьмак Менскі.

Gm Датыроўцы не падлягае
Рукапіс з культурнага пласта
ПРАМОВА НА СОДМІКУ ЗЕМСКІМ МЕНСКІМ ШЛЯХ-
ЦСКА СЛАВУТАГА РОДУ І СТАРЫХ ПАСЛУГ ПЕРАД
РАДЗІМАК ПОУНАГА ПЕТРЫ БАНДЗЕЙСКАГА

/Заканчэньне. Пачатак у № 5./

Акрыянам і анты-рынтарным дазволены выезд з краіны, а маскалём — уезд, але з забаронаю вывазу карэліцкіх шпалераў і ўрэзкага шкла, якога самім бракуе, бо яно б'ецца на банкетках і балых, дзе мы гучна ўслаўляем нашага караля і новую гістарычную эпоху.

Але вядома, што ўсё гэта робіцца не з жаданьня дагадзіць гнілому бюргерска-пратэстанцкаму Захаду. Мы, прызначы свае памылкі і недахопы, усё ж застаемся адзіным апірышчам сьвятога веры, апошнім аплотам сапраўднага феўдальзму, непарушнага канфэсійнага саюзу. У нас ёсьць сьвятыя прынцыпы, заповедзі Гарадзельскае вуніі і таму ўсе рэформы павяны пэўную разумную мяжу мець павінны. Так, мы асудзілі дзеянні інквізыцыі, выкрылі сапраўдны мэты працаў Лінчынскага і Філіповіча. Але гэта ня сьведчыць пра адмаўленьне ад прынцыпаў сьв.Троіцы, сьв.Пісьма і Сьветлага Веры ў найсьвятлейшага Пана нашого. Таму дарэмна спадзяюцца тыя нашыя ворагі за мяжою, хто разьлічвае, што непарушная Рэч Паспалітая пойдзе шляхам пратэстантызму і гнілога бюргерскага парлямэнтарызму. Жыве Ягонае Каралеўскае Мосьці! Жывуць сьветлыя ідэалы феўдальзму! Мы раздушвалі і будзем раздужваць дэма сьпробы сь паратызму і нацыяналізму. Мы глыбока выміраючым народам Лівоніі і Эстляндзі, а таксама Украіне, якую спасьцігла катастрофічная Дняпроўская паводка, але лічым гэта Божа караю за гэкісныя пам'яненні паслабых палітычна і эканамічна нашу ю вялікую дзяржаву /далей ідзе старабеларуская лаянка на адрас гетмана Сагайдачнага і магістрату Эстляндскіх гарадоў/... Мы абвясцілі талерантнысьці, але сапраўдны гэрэтык ёсьць сапраўдны гэрэтык. А калі ён выступае супроць самаго ідэі феўдальнае ўласнасьці на зямлі, альбо за сэкularyзацыю Царквы, Маці нашае, узгадаванай з падаткаў самога народу, то падобны ён да дзіцяці, якое кусае матчыныя грудзі! І зьневажае наш паслухмяны і даслабны люд! Мы, панове, павінны прыгадаць гэтым дзецінам Бальзэбуба, што наш сьвяты прынцып **LIBERUM VETO** — гэта не анархія!!!

Але! Панове магнаты і шлях. Нарэшце мы дачакаліся найвялікшае літасьці Іх Каралеўскае Мосьці Паноў-рады. Новым прывілеем Іх Каралеўскае Мосьці Паноў-рады дараваная нам вольнасьць шляхецкая. Можам мы абіраць паслоў на Сойм Вальны і Сойм гэты зможа /страшна вымавіць/ вырашаць любыя пытаньні і нават у чымсьці кантраляваць нашага караля,

Яго Сьветласьць, і найвялікшых паноў-раду. І адразу ж мы, шляхта, соль зямлі і стачавы хрыбет дзяржавы, пачалі паводзіцца як самыя апошнія хама, та тары ці маскалі. Нашыя зьлезныя шыты захвалываліся і пачалі раскольвацца. Большая частка засталася вернай каралю і дзяржаўнаму ладу. Але зьзвіліся схізматы, вылюдкі, якія пачалі сумнявацца ў шчырасьці Яго Каралеўскае Мосьці і высакародотнае ягоных намераў. Іншыя пачалі ствараць сэкты і пакланяцца патаемным стодам — магнатам-прэтэндэнтам на каралеўскі трон. Замест маўклівае, але сталёвае падтрымкі каралеўскае ўлады і сьвятога Царквы, руплівае працы на лыцарскіх турнірах і балых, яны пачалі зьбірацца на глухіх фальварках і цэвінтарых і ўтвараць канфэдэрацыі. Гэткім шляхам яны хочучь захапіць уладу ў вавалодствах і прымусяць караля і дзяржаву пасьці шляхам задавальненьня іхніх жывельных патрэбаў. Яны патрабуюць, каб ім далі магчымасьць набіць трыбух, яны хочучь аграбуюцца ў новыя аксамітныя жупраны, яны хочучь адаць нашу зямлю хамам, якія самі ж нам яе і аддалі, яшчэ колькі гадоў таму пад час валоцнае памеры. Яны зганьбавалі імя шляхціца, адмовіўшыся ад зброі, але і мы ня маем покуль магчымасьці раздужыць іх зьлезнай узброенай рукой. Паводле вердыкту мы правялі акруговыя сходкі, на якіх самыя старыя і аўтарытэтыя з нас, у зручны час — калі ўся гэтая разбэшчаная моладзь адсыпалася пасля начных зборышчаў, прасунулі нашых кандыдатаў. Яны ды іх памагатыя на тым баку млы паднялі віскі і лямант. Нашых кандыдатаў яны абвінавачвалі ў тым, што тыя і раней былі вавалодамі, кашталінамі, вознымі, маршалкамі, падскарбіямі і гетманамі, судзьдзямі і падсуднамі і ніякае радасьці нікому ад гэтага ня было. Яны смакавалі пры людна ўсе нашы памылкі, недахопы і пераробкі, яны сабралі вакол сябе ўсіх гультаёў і абіоскаў, з-за якіх і адбыліся ўсе гэтыя недахопы. Бо чым, як не сучальным лайданствам падданых, тлумачыцца крызіс феўдальзму..."

/Працяг рукапісу ня знойдзены./

Заўвагі да тэксту і гістарычныя каментары

II. Рэлігійныя сэкты, што адмаўлялі прагрэсунасьць феўдальзму.

/працяг на наступнай старонцы/

- 6 12. Дзёвье аднэзныя асобы, якія пісалі кніжачкі, покуль народ паспаліты працаваў у поце твару свайго. Скончылі дрына.
13. А'эзін з кіраўнікоў казака-украінскага сепаратызму. Напіва, памёр сваёй смерцю у 1642.
14. Экулярызацыя — ператварэньне царкоўнай

- уласнасьці ў сьвецкую і г.д.
15. Волнае права вата — галоўнае дасягненьне феўдальнае дэмакратыі.
16. Буяная аграрная рэформа, што ўтварыла плянавую феўдальную гаспадарку.
17. Кіраўнічыя пасады.

УСЕАГУЛЬНАЯ ДЭКЛАРАЦЫЯ ПРАВОЎ ЧАЛАВЕКА

ПРАЭМБУЛА

Біручы пад увагу, што прызнаныя годнасьці, якія ўсталявалі ўсім членам людзкое сям'я, ды сёньняшні неадзінадушныя, становячы аснову свабоды, справядлівасьці і агульнага міру;

біручы пад увагу, што заняўдбаньне і пагарда да правоў чалавека прычынілі да варварскіх актаў, якія абуралі сумленьне чалавечыя ды што старэйшыя такога сьвету, у якім людзі будучы мець свабоду слова і перакананьняў ды будучы волнамі ад страху і нястачы, абвешчана як высокае імкненьне людзей;

біручы пад увагу, што неабходна, каб прэзы чалавека зьмаліся сілы закону з мэтай забясьпечэньня таго, каб чалавек ня з'яўляўся ўжывае бунту, як апацыяна прадукту, сутраціўшы даўно ілісьці;

біручы пад увагу, што неабходна спрыяць развіццю пэзычэньня дэмакратычнага пэзычэньня народам;

біручы пад увагу, што народы Аб'яднаных Нацыяў пэзычэньні ў Статут сваёй перу ў асноўныя права чалавека, у годнасьці і каштоўнасьці чалавечай асобы і ў роўнасьці міжчынай і жанчыны ды паставілі ісправіць сацыяльнаму прагрэсу і палітычнаму ўмове жыцця пры большай свабодзе;

біручы пад увагу, што дзяржавы-члены забясьпечылі спрыяць, у супрацьпачіньне з Арганізацыяй Аб'яднаных Нацыяў, усеагульнай пашырае ды захаваньня правоў чалавека і асноўных свабод;

біручы пад увагу, што агульнае разумьне характары гэтах правоў і свабоды мае вылізарнае значэньне для поўнага выкананьня гэтага забавязаньня.

ГЕНЭРАЛЬНАЯ АСАМБЛЕЯ

абвешчае гэтую

УСЕАГУЛЬНУЮ ДЭКЛАРАЦЫЮ ПРАВОЎ ЧАЛАВЕКА як агульнае заданьне, да выкананьня якога павінны імкнуцца ўсе народы і ўсе дзяржавы, каб кожны чалавек і кожны орган грамадства, заўсёды маючы на ўвазе гэтую Дэкларацыю, імкнуліся шляхам навучаньня і адукацыі спрыяць пашырае гэтых правоў і свабоды ды забясьпечэньня, шляхам нацыянальных і міжнародных праграмаўных заходаў, усеагульнай і эфэктыўнаму прызнаньню і здысьлейнаму ажыццяўленьню і дзяржаўнаму членам Арганізацыі, гэтак і сьрод народам тых тэрыторыяў, што зьмаліся пад імям асыдыцыяў.

Арткул 1. Усе людзі родзяцца свабоднымі: і роўнымі ў сваёй годнасьці і ў прасох. Яны надзелены розумам і сумленьнем ды павінны дзейнічаць у дачыньні адзін да аднаго ў духу братэрства.

Арткул 2. Кожны чалавек павінен мець усе права і ўсе свабоды, абвешчаныя гэтай Дэкларацыяй, незалежна ад расы, сьпелары, полу, роду, мовы, рэлігіі, палітычных або іншых перакананьняў, нацыянальнага або сацыяльнага паходжаньня, масаснага, становага або іншага паліжэньня.

Апрача таго, не павінны праводзіцца ніякія розьніцы на аснове палітычнага, праўнага або міжнароднага статусу краіны або тэрыторыі, да якога чалавек належыць, незалежна ад таго, ці гэтая тэрыторыя незалежная, падпадценая, несамакраўнічэная, або як-будзь іншым абмежаванам у сваім суверэнітэце.

Арткул 3. Кожны чалавек мае права на жыццё, на свабоду і на асабістую недатыкальнасьць.

Арткул 4. Ніхто не павінен трымацца ў рабстве ці ў падначальным

стане, нявольніцтва і гандаль нявольнікамі забараняюцца ўва ўсіх іхных формах.

Арткул 5. Ніхто не павінен быць паддаваны катаваньням або жорсткім, бесчлавецкім ці гэтакім абысходжаньню і пакараньню, што зьывае жаюць ягоную годнасьць.

Арткул 6. Кожны чалавек, дзе-бённі знаходзіцца, мае права на прысьноньне ягонай пэзычэньнясьці.

Арткул 7. Усе людзі роўныя перад законам і маюць права зьбэжэньне ні было-б розьніцы на роўную абарону іх законамі. Усе людзі маюць права на роўную абарону ад яко-б там ні было дыскрымінацыі, што парушае гэтую Дэкларацыю, і ад яко-б там ні было падбухторэньня да гэтакіх дыскрымінацыяў.

Арткул 8. Кожны чалавек мае права на зьбэжэньне аднаўленьне ў правах кампэтэнтнымі нацыянальнымі судамі ў выпадку парушэньня ягоных асноўных правоў, дадзеных яму канстытуцый ці законам.

Арткул 9. Ніхто ня можа быць паддадны чалавечаму арышту, затрыманьню або выганьню.

Арткул 10. Кожны чалавек, дзякуючы вызначэньня ягоных правоў і абавязкаў і для ўстаўленьня аб'яўлена-масці пастуўнага яму крымінальнага абавязаньня, мае права, на аснове поўнай роўнасьці, на тое, каб ягоная справа было разгледжаная публічна і з датрыманьнем усіх вымагаў спавядальнасьці незалежна і бясстаронным судам.

Арткул 11. 1. Кожны чалавек, абвінавачаны ў выкананьні злачынства, мае права ўзажацца за невінаватага дотуль, пакуль ягоная вывадзасць ня будзе ўстаўноўленая законным парадкам шляхам публічнага судовага разгледжэньня, пры якім яму забясьпечыцца ўсе магчымае для абароны.

2. Ніхто ня можа быць засуджаны за злачынства за на аснове ўчыньня якога-чоу-дзь дзяржавы ці за бяздзячынна, якія ў часе іхнаго ўчыньня не стаялілі злачынства паводле нацыянальных законаў ці паводле міжнароднага права. Ня можа гэтаксама накладзца пакараньне цяжэйшае за тое, якое магло-б быць ўжытае ў тым часе, калі злачынства было зробленае.

Арткул 12. Ніхто ня можа быць паддадны адвольнаму ўмяшчэньню ў ягонае асабістае і сямейнае жыццё, адвольнаму пасяганьню на недатыкальнасьць ягонага жыцьця, таямніцы ягонае карэспандэнцыі або на ягоны гонар і рэпутацыю. Кожны чалавек мае права на абарону з боку закону ад такога ўмяшчэньня ці такіх пасяганьняў.

Арткул 13. 1. Кожны чалавек мае права свабодна перамяшчацца і абіраць сабе месца пражываньня ў межах кожнае дзяржавы.

2. Кожны чалавек мае права пакідаць якую-хача краіну, у тым ліку і сваю ўласную, і вяртацца ў сваю краіну.

Арткул 14. 1. Кожны чалавек мае права шукаць прытулку ад персьледваньня ў іншых краінах і карыстацца гэтым прытулкам.

2. Гэтае права ня можа быць выкарыстанае ў выпадку персьледваньня, якое ў запраўдныя вынікі з выкананьня непалітычнага злачынства або дзячынна, супрацьнага мэтам і прынцыпам Арганізацыі Аб'яднаных Нацыяў.

Арткул 15. 1. Кожны чалавек мае права на грамадзянства.

2. Ніхто ня можа быць адвольна парабавлены сваёй грамадзянства або права зьмаліся сьве грамадзянства.

Арткул 16. 1. Мужчыны і жанчыны,

што дасягнулі паўналетнасьці, маюць права без усіх абмежаваньняў пароднага аднакі расы, нацыянальнасьці або рэлігіі, ўваходзіць у шлюб і засноўваць сям'ю. Яны карыстаюцца аднолькавымі правамі што да ўзлячэньня шлюбу, у часе знаходжаньня ў шлюбе і пры скасаваньні яго.

2. Шлюб можа быць заключаны толькі пры свабоднай і поўнай згодзе абодвух бакоў, што ўваходзяць у шлюб.

3. Сям'я — натуральная і асноўная адзінка грамадства і мае права на абарону з боку грамадства і дзяржавы.

Арткул 17. 1. Кожны чалавек мае права валдаваць маёмасьцю як аднаасова, гэтак і супольна з іншымі.

2. Ніхто не павінен быць адвольна пазбавлены свае маёмасьці.

Арткул 18. Кожны чалавек мае права на свабоду думкі, сумленьня і рэлігіі; у гэтае права ўваходзіць свабода зьмяняць сваю рэлігію ці перакананьні і свабода вызнаваць сваю рэлігію і перакананьні як аднаасова, гэтак і супольна з іншымі, публічна або прыватным парадкам, у вучэньні, багаслужбэ ды зьмаліся рэлігійныя і рытуальныя абрады.

Арткул 19. Кожны чалавек мае права на свабоду перакананьняў і на свабоднае выражаньне іх; у гэтае права ўваходзіць свабода бясспэцазаконна трымацца сваіх перакананьняў і свабода шукаць, атрымліваць і распаўсюджваць інфармацыю ды ідэі, якія хача сродкамі і незалежна ад дзяржаўных межаў.

Арткул 20. 1. Кожны чалавек мае права на свабоду мірных сходаў і асацыяцыяў.

2. Ніхто ня можа быць змушаны ўваходзіць у якую-небудзь асацыяцыю.

Арткул 21. 1. Кожны чалавек мае права браць удзел у кіраваньне сваёй краінай бясспэцазаконна або праз свабоднае абраньне прадстаўнікоў.

2. Кожны чалавек мае права роўнага доступу да дзяржаўнай службы ў сваёй краіне.

3. Боля народу павінна быць асноўная ўлада: ўраду; гэтая воля павінна выліцаць у прыраўдныя і нефальсыфікаваныя выбарах, якія павінны праводзіцца пры ўсеагульным і роўным выбарчым праве, шляхам тайнага галасаваньня або шляхам іншых раўназначных формаў, што забясьпечыць свабоду галасаваньня.

Арткул 22. Кожны чалавек, як член грамадства, мае права на сацыяльнае забясьпечэньне і на зьдэсьлейнае неабходных для падтрыманьня ягонае годнасьці і для свабоднага разьвіцця ягонае асобы правоў у скарэнічым, сацыяльным і культурным галінах праз нацыянальныя і міжнароднае супрацьпачіньства ды ў адпаведнасьці са структурай і рэсурсамі кожнай дзяржавы.

Арткул 23. 1. Кожны чалавек мае права на працу, на свабодны выбар працы, на справядлівае і спрыяльнае ўмовы працы ды на ахову ад беспрацоўя.

2. Кожны чалавек без якіх-бы там ні было дыскрымінацыяў мае права на роўную аплату за роўную працу.

3. Кожны, хто працуе, мае права на справядлівае і задавальнае ўзнагароджаньне, якое забясьпечыць годнае чалавечае існаваньне для яго самога і ягонае сям'і, і якое, пры неабходнасьці, дапаўняецца іншымі сродкамі сацыяльнага забясьпечэньня.

4. Кожны чалавек мае права ствараць прафэсійныя саюзы і ўваходзіць у прафэсійныя саюзы для абароны сваіх інтарэсаў.

Арткул 24. Кожны чалавек мае права на адпачынак і на поўнае, у тым ліку пры на разумнае абмежаваньне працуючага дня ды на аплоьныя перывіды вадпущ.

Арткул 25. 1. Кожны чалавек мае права на такі жыццёвы ўзровень, у тым ліку на ежу, опратку, жыльце, мэдычыныс дотыда і патрэбнае сацыяльнае абслугоўваньне, які неабходны для падтрыманьня здароўя і дабрабыту яго самога і ягонае сям'і. Ды мае права на забясьпечэньне на выпадак беспрацоўя, хваробы, неаднасьці, старасты, надыходу старасьці або іншага выпадку страты сродкаў для існаваньня зь незалежных ад яго астацкаў.

2. Мацэрніста і дзіцяціна даюць права і асабістую апору і дапамогу. Усе дзеці, што нарадзіліся ў шлюбе або без шлюбу павінны карыстацца аднолькавай сацыяльнай аховай.

Арткул 26. 1. Кожны чалавек мае права на адукацыю. Адукацыя павінна быць дамавой, прынямай, адукацыя пачатковай і агульнай. Пачатковая адукацыя павінна быць абавязковай. Тэхнічная і прафэсійная адукацыя павінна быць згульцедаступнай, і вышэйшая адукацыя павінна быць аднолькава даступнай для ўсіх на аснове здольнасьці кожнага.

2. Адукацыя павінна быць накіраваная дз поўнага разьвіцця чалавечай асобы і да збольшаньня пэважальна праваў чалавека і ягоных свабод. Адукацыя павінна спрыяць узземаразумьню, цягымасьці і дружбе паміж усімі народам, расамі або рэлігійнымі групамі ды павінна спрыяць здысьлейнасьці ААН для падтрыманьня міру.

3. Бацькі маюць права прыраўтату ў сыбары віды адукацыі для сваіх малалетніх дзіцей.

Арткул 27. 1. Кожны чалавек мае права свабодна ўдзельнічаць у культурным жыцці грамадства, цэніцым мастацтвам, удзельнічаць у навуковым прагрэсе і карыстацца ягонымі дасягненьнямі.

2. Кожны чалавек мае права на абарону ягоных маральных і матэрыяльных інтарэсаў, што вынікаюць з навуковых, літаратурных або мастацкіх працаў, аўтарам якіх ён зьяўляецца.

Арткул 28. Кожны чалавек мае права на нацыянальны і міжнародны парадок, пры якім правы і свабоды, выкладзеныя ў гэтай Дэкларацыі, могуць быць поўнасьці ўжыццёвыя.

Арткул 29. 1. Кожны чалавек мае абавязкі перад грамадствам, у якім толькі і магчымае свабоднае ды поўнае разьвіццё ягонае асобы.

2. Пры ўжываньні сваіх правоў і свабоды, кожны чалавек будзе паддадзены толькі такім абмежаваньням, якія ўстаўноўленыя законам выклічаны ў мэтах забясьпечэньня патрэбнага прызнаньня ды пашырае правоў і свабоды іншых людзей і здысьлейнае справядлівае патрыбаваньня маралі, грамадзкага парадку і агульнага дабрабыту ў дэмакратычным грамадстве.

3. Ужываньні гэтах правоў і свабоды ні ў якім выпадку не павінна супрацьпачінь мэтам і прынцыпам Арганізацыі Аб'яднаных Нацыяў.

Арткул 30. Нічога ў гэтай Дэкларацыі ня можа быць выглумачана як даваляе якой-хача дзяржаве, групе асобаў або асобным людзям права займацца якой-небудзь дэмакратычнае або рабшчэ дзейнасьці, ськраваньня на зьмаліся праваў і свабоды, абвешчаных у гэтай Дэкларацыі.

Прынята Генэральнай Асамблеяй 10 сьнежня 1948 г.

ПРО НАС ПИШУТ...

1

Трэба прама сказаць, што для многіх матэрыялаў уласцівы брытанізм, мастацка-навуковы беспадобнасць і злішняя, дэкадэнтская антыперабудова ідэалагічнае накіраванасць, якія ніякі і падаюцца ў абразлівай «меланхаліі» пра перабудову Пятніцы і Гэты. І гэтыя дэкадэнтскія жывыя асяродкі з палітычна-антыгэстарычным, Напрыклад, у біяграфіі «Студэнцкае дзеянне» (1983, 1989 г.) з нагоды пратэсту некаторых беларускіх студэнтаў у дэкадэнтскіх «Гэта» — сартанне да незасячанага крыні. У нашым Адраджэнні 1995—1990 гадоў... У такім выпадку знайшоў спыніўся гістарычны паварот у грамадскі развіццё, фактычна адмаўляюцца значнасць сацыялістычнай рэвалюцыі ў лёсе Беларускага народа. Асабліва трывожна выклікае тое, што «Гэты» жывыя матэрыялы прасякнуты прамымі або ўскоснымі антырусскімі выпадамі, перагнётаюць гэтыя брытанізм, ананімізацыя пратэстаў аб «прыватнай русіфікацыі» Беларускага народа. Гэты інтэрнацыяналізм, дружбы на народы, канструктыўныя пошукі шляхоў удасканалвання міжнародных адносін, што вядуцца партыяй, цалкам ігнару-

2

Самодэятельнае аб'яднанне «Світаны» (Беларускі тэхналагічны інстытут) о сваёй цэлі заявіла так: «На працягненні 20—30-х гадоў у дэкадэнтскіх Беларусіні—Вільню беларускім студэнцтвам ідэалагічнае аб'яднанне—навуковы і літаратурны журнал «Студэнцкае дзеянне». Сёння мы адчуваем сябе наспелымі тэх. борцаў-студэнтаў, якія ў нашых парабоўшчых буржуазнай Партыі Заходняй Беларусіні будзін заступніцтва налічваюць сацыялістычнае беларускі. Цяля, поўнае тэх. так. многа лет тому наладзі, пака не осуществілі. І па тому наладзі с неспадзяна.

Лідэры «Світаны» не аддаюць сабе адчета ў тым, што ўспамінаюць журналістычныя неспадзяна, рэвалюцыйныя і дэмакратычныя ўспаміна, труднаціх Заходняй Беларусіні. Гэты ідэя ў значнай частцы супадзе с гэтымі дэкадэнтскімі незасячанаці БНР.

на гэты брэх, мяркуюем, што чытачы «Вечаровага Менска» самі разабраліся дзе праўда, а дзе мана. І усё ж мы ня можам ня даць водпаведзі на ядуню, непрыхаваную хлусьню.

Пытанне аб незалежнасці БССР у міжнародных адносинах абсалютна незалежна дзе такой ступені, што па сутнасці адмаўляюцца камітэцкія прынцыпы сацыялістычнай федэрацыі, наладзіны ў аснову функцыянавання Саюза ССР. Аўтары свядома змаюць вядома тое, што БССР з'яўляецца членам ААН, ёй дадзены істотныя паўнамоцтвы ў вырашэнні міжнародных праблем і яны актыўна выкарыстоўваюць іх на міжнароднай арэне.

Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі і падмапоўваецца яе статусам члена-заснавальніка Арганізацыі Аб'яднаных Нацыяў.

Цяля шэра: палітычнае істотнае, экстрэмнісцкіх незалежнаці змаюцца ў сацыялістычнай біяграфіі «Факт» (№ 2, 1985 г.) дзе ўспамінаюцца ўзятая з дакумэнтаў народнаціх фронтэў. Прыбылісціх рэспублікі палажэнні, якія стаяць пад сумнівам кіруючаю роллю КПСС у жыцці сацыялістычнага грамадства. Па душы аргкамітэту БНФ, які з'яўляецца выданнем гэтай біяграфіі, аказалася ўзятая з такой званнага «Дэмакратычнага саюза», у якой утрымліваюцца «дэкадэнтскія скаржнікі», што КПСС прыняла крыніцу на ігнаві Банкірства, абвешчваюцца таксама, што партыя (дэкадэнтска) з'яўляецца гэтай крыніцай народнаціх бед.

Далей Аргкамітэт БНФ «Адраджэньне» называюць выданнем біяграфіі «Факт». Але ж ці так гэта? Кабі «Факт» выходзіў па-беларуску, дык зважаючы на тое, што ў «праблемнай групе пры Менскай БНФ і Інстытуце гісторыі партыі пры ЦК ...» слаба ведаць гэтую мову, можна было б зразумець — ня здолелі прачытаць, памыліліся. Але ж «Факт» выдаецца па-расейску... «Факт» з'яўляецца выданнем адной з групаў палітрымкі БНФ, рэдактар-выдавец Іўрэвіч Міхась, але ніяк не Аргкамітэт БНФ «Адраджэньне».

Другая вынятка ўзятая з артыкула шырака вядомага на Беларусі змагаю супроць «снэжніскае пагрозы» /ссяра і палічнік У.Бегуна/загадчыка катэдр гісторыі КПСС Беларускага тэхналагічнага інстытута А.Малашкі/«Советская Белоруссия» 19/2/84. Чыя ж паміненні аджэстроўвалі выдаць вільненскае «Студэнцкае дзеянне»? Зь якіх сацыяльных пластоў Беларускага грамадства Заходняе Беларусі мелі яны паходжанне? На думку манюнага А.Малашкі, «журнал отнюдь не отражал революционных и демократических устремлений трудящихся Западной Белоруссии». А вось, да прыкладу, што заяўляла пра сябе сама рэдакцыя «Студэнцкае дзеянне» 19/10/1928, стар.33/1: «Маладая гарачыя сілы з шэрых, родных, закінаных вёсак зьявіліся на ўніверсітэты, каб чэрпаць святло вышэйшае навукі. У сэрцах іх шмат агня, шмат пачуццёў святых, шмат думак, імкненняў і ідэалаў. Яны хочуць і другіх вучыць, хочуць вучыць і выходзяць народ свой. Цяжкая праца і дарага цярністая, але гэта не палохае іх, зорка-думка прысвечваец і трымаец іх: служыць роўнаму Народу і яго патрэбам, злучыцца з ім духова — даць яму пажыву для душы...» Камэнтары, як бачым, злішні.

Карыстаючыся нагодай гэтых нататкаў, хочаша згадаць сёння апошні мітынг БНФ «Адраджэньне» каля Прызыдзума АН Беларусі які адбыўся 1 траўня. Быў на ім тав. Малашка і яго заўсёдыны спадарожнік, супрацоўнік па катэдр тав. Казылякоў. Заўважым, што ў гэтым складзе яны прысутнічалі самай на ўсіх ранейшых мітынгах. «Група адпору» стаяла ў баку і вяла гучныя спрэчкі, замінаючы людзям слухаць прамоўцаў. На адну з заўвагаў гаварыць цішэй і просьба адхіліць далей ад натоўпу, А.Малашка выгукнуў: «А вы са сваім фэафором — Пазняком мне не указывайте!» Адураны натоўп узяў пад рукі парушальнікаў парадку і спраўна выпхнуў іх. Трэба зазначыць, што тав. Казылякоў упіраўся больш зяята і голасна паўтараў: «Я маю право присутствовать!» На што натоўп дружна адказаў: «А вы нам непатрэбны!»...

Камэнтаваў Аляксей Гуркоў

НАШ КАМЭНТАР.

Першая з гэтых выняткаў належыць яму невядомата аўтара і ўзятая нам з любімай газеты ўсіх менчукоў «Вечаровага Менска»/«Вятчэрні Мінск»/ ад 26 красавіка сёлета. Артыкул мае назву «Першапраходцы» у перабудове, або да чаго заклікаюць так званыя «сябры народа?»". На думку ананіма зь «Вечаровага Менска»/ці дакладней праблемнай групы Менскай БНФ і Інстытута гісторыі партыі пры ЦК Кампартыі Беларусі па пытаньнях нацыянальнае палітыкі і міжнародных адносін дачы неабходна, выступаць за вяртанне даўнейшае граматыкі ды правапісу Беларускае мовы, скалечанае сталінскай рэформай 1933 году ёсць ня што іншае, як «фактычнае адмаўленьне значнасці сацыялістычнае рэвалюцыі ў лёсе Беларускага народу». Аліным словам, сталінская рэформа 1933 году, на думку таварышаў з «праблемнае групы», — ёсць сацыялістычная рэвалюцыя. У сьвятле гэтых сьцьверджанняў дужа цікава ўспрымаюцца словы першага сакратара праўленьня СР Беларусі Ніла Гілевіча, якія ён прамовіў на лістападаўскім (1987 г.) пленуме праўленьня Саюза пісьменьнікаў Беларусі: «...Як на відавочны прыклад таго, да чаго нам трэба вярнуцца практычна, спалілася на рэформу Беларускага правапісу, праведзеную дэкрэтам Урада БССР ад 1933 года; гэтай рэформай было, апрача ўсяго іншага, ліквідавана абазначэньне мяккасці зычных гукаў на пісьме — чым была нанесена нашай мове страшэнная шкода. Пазбаўленая адной з самых адметных сваіх фанэтычных рысаў, яна аказалася знябечанай і скалечанай і гэткаю застаецца да сёння. Нагадаю, што гэта было зьдзейснена ў час самага разгулу пагромыскага нацыянальнае культуры. Няма ў нас маральнага права і надалей мірыцца з пасьледкамі той экзэкуцыі, якую ўчынілі неўчы і чыноўныя бюракраты над адной з самых прыгожых моваў славянскага сьвету.»/наводзіце газету «Літаратура і Мастацтва» ад 13 лістапада 1987 г./.. Па лёгіі ананіма, і манюны спадар Гілевіч скаціўся да «адмаўленьня значнасці сацыялістычнай рэвалюцыі», і старэйшыя пісьменьнікі Беларусі ахвяры сталінскага тэрору Максім Духанін і Ян Скрыган/даўна і настойліва выступаюць за вяртанне правільнага Беларускага правапісу і граматыкі/, і шэраг іншых культурных дзеячоў Беларусі: Васіль Зуёнак, Эрнэст Янушэвіч, Кастусь Тарасавіч, Адам Мальдзіс, Анатоль Сідарэвіч ды іншыя.

Астатняя частка артыкула прысьвечаная паліванню брудам іншых самавыдавецкіх біяграфіяў і праграмаў Беларускага Народнага Фронта за перабудову «Адраджэньне». Мы ня ставім сабе на мэце даць дэталёвы адказ

Кроніка ды крытыка рэйзу ВЯЗАНКА—ДЗЯВОЧАЯ ГАРА—РАКАЎ 7—9 траўня

Скарыстаўшы нагоду сьвятаў, рэпрэзэнтанты Беларускай суполкі сабраліся раніш 7-га траўня ў Вязанцы, дзе адразу патрапілі пад непрыхаванае зацікаўленьне прадастаўнікоў «ўлады»/як у форме, гэтак і «без форм»/. Ня маючы намеру спрыяць ах-

вотным да ініцыянтаў ворганам годна, але даволі шпарка парухалі пад нацыянальнай сымбалькай у бок Дзявочай гары, што ля вёскі Дубравы. Не паспелішны як належыць напачатку наметы ды павячраць, муслілі прымаць вышодкіх гаспадар. Нас наведваў начальнік

Турыстычная лексыка

У сувязі з надыходам турыстычнай пары мы падасм аб'ява невялічкі расейска-беларускі слоўнічак для аматараў вандровак.

снаряжение — рыштунак
рюкзак — запlechнік
одеждо — коўдра
топор — сякера, сякерка
чехол — покрыва, /маленькі/ дутарал
ведро — вядро
кастрюля — рондаль
фонарик — ліхтарнік
азимут — азимут
аптечка — зельня, зяльнічка
верёвка — вярэўка, матузок, абора,
вырвачка, пастромак, вя
рута, лейчына, гуж

лодка — човен, чайка
плот — плыт
велосипед — ровар
грести — веславаць
весло — вясло
лыжи — ірты
лыжник — ірцяр
подъём — уздойм
причал — спачыш
тропка — сысцяка
дорога — шлях, трэкт, гасцінінец
экспедиция — выправа, зыправіца
поход — вандроўка
карта — мапа
ориентироваться — арыентавацца
палатка — чамёт
колышек — калок, калочак
ночёвка — начлег
инструктор — наказчык
костёр — вогнішча
топливо — паліва
дрова — дрвы
ветер — /паўднёвы/ вярэй
/паўночны/ сівер
/заходні/ суюн
/усходні/ усток
ведер, /цёплы/ вятрыска

ласты — плаўні
акваланг — акваланг
стоянка — пастой
трос — ліна
бачёвка — ліна, абора
копак — каптур, чэпец
шормовка — штармука
сковорода — патальня
ручка сковороды — дзяржальна
чайнік — імбрык, імбрычак
рюмка — чарка, кілішак
бокал — келіх
для піва — куфаль
кружка — кубак, кварта
/металёвая/ коначка
чашка — кубатак, філіжанка

фарфор — парцаліна
эмаль — паліва
эмалированный — паліваны
блюде — сподак
солонка — салніца
маслёнка — масыліца
доска для резки — дэнка, дэнца
карандаш — аловак
стержень — стрыжань
ковёр — дыван, кілім, кілімчык
духи — парфума
орошка — сушылка
заколка — прыкалка, прыколка
платок — хустка, /звязаная/ вязатка,
/тканая/ касміроўка
шнурок — матузок, /у чаравіках/ забор
сень

лента — стужка, /у валасох/ касынік
кружева — карункі
пододеяльник — нагортка
покрывало — капа, посяцілка
наволочка — наўлечка
полотенце — ручнік, /для посуду/ ска-
реч
тёрка — тарка
шопар — шнілар
салёный — салоны
сладкий — салодкі
сырой — вогні
ядовитый — атрутны
аромат — водар
жидкость — вадкасць
направляющий — паводы
турист — турыст
питание — сілкаванне, харчаванне
экскурсия — выцечка
днёвка — днёўка
фляга — пляха, біслага, біклажка
бахилы — бахілы
ботинки — чаравікі
руль — стэрно
рулевой — стэрнары
стать лагерем — асталявацца, атаба-
рыцца
нижнее бельё — сподняя бялізна
калона — калёна, ісьці гужам
кеды — кеды
кроссовки — спартовікі
надувной матрас — націманы ляхак
парусник — вятружнік
киль — стаяк, хрыбет
карабин — зашчэтка
каркас — суклёт, суклётны

Шчыра гзякуем!

Рэдакцыя "Студэнцкае Думкі" ад імя ісіх беларусаў Беларускай /Польскай/ выказвае сардэчную падзяку жыхару вёскі Жгуцкая Буда /Гемальшчына/ спадару Аляксандру Акулічу за дасланне на адрас рэдакцыі пасылку з кніжкамі для нашых суайчыннікаў. Рэдакцыя нагадвае, што збор кніг для навучэнцаў Беларускага ліцэя у Бельску-Падляскім /Польскай/ працягваецца.

УВАГА !!!

Рэдакцыяная суполка з'яўраецца да шаноўных чытачоў нашае часопісі са шчырай просьбай даслаць матар'ялы характару культурна-грамадскага, палітычнага, эканамічнага, экалагічнага, навуковага, літаратурна-мастацкага, гумарыстычнага, сатырычнага, абвесткі.

Наш адрас: Беларусь, 220100, места Менск, вул. М. Горькага, д. 143, кв. 65, Гуркову Алесю.
Тэл. 34-42-78 - хатні.

Нумар падрыхтавалі: Аніскава Галіна, Гуркову Алесю, Сабаценка Алесю, Селяцкову Уладзю, Рагуля Аляксей, Барвенана Ганна.

Апрацоўка нумара закончана напачатку траўня 1988 г. Перадрук дазваляецца толькі са спасылкай на крыніцу. Нумар падрыхтаваны ў двух асобніках, просьба да ўсіх сяброў нашае часопісі, якія будуць практыкаваць масавае памнажэнне выдання, трымацца апошняга ўказу Прэзідэнта Вярхоўнага Рады Беларусі, г.з. наведваючы дзе друкуецца, якім накладам, на якой паперы і г. д.

мисцовага райадзядзелу міліцыі. Пасля сыціплых спробаў забараніць ужыванне нацыянальнае імболікі /бел-чырво-на-белых сыцягоў/, дзе ён пры ўсёй сваёй вышэйшай філіялігічнае адукацыі канчаткова забытаўся ў тэрмінах ды акрэсленных, высокая парсуна нас пакінула. Зрэшты, /як нам было растлумачана — у мэтах забяспечання нашае бяспекі/ ля вогнішча засталіся двое апаранутых у цывільнае шэраговых міліцыянтаў. Праўда, адзін з іх апынуўся надзіра адукаваным і ўжо уначь загнаў С.Вітшуку ў кут патаньне — чую юрыдычную ён вызначае — БНР /Беларускай Народнай Рэспублікі/ ці БССР? Але гэта так дробязь. Ну а асноўнае, безумоўна было тое, што М.Мацкевіч з С.Вітшукам паказалі невялічкую сцэнку пра гісторыю дзявоцкай гары ад балтаў ды крывічоў і аж да леташняга раскопу З.Зайкоўскага... Назаўтра даволі няспешна, часцяцкам прытыкаючыся, прайшлі да Ракава. Стаўшы лагерам на цудоўнай ісмачы /дзюкы Богу, што велжынская міліцыя апынулася дуна больш гульбайскай, чым маладэчанская і намагаецца з намі не чапа дала/. Вечар і ноч былі чароўныя. Нарэшце патрапілася паразмаўляць, пасыгнаць песнямі ў снакойных абстацінах. Ну а пад раніцу пачалі раз'язджацца.

Гэтая выцечка выявіла багата якіх хібаў нашае канфедэрацыі. Былі рэпрэзентаваныя натысе суполкі, мала было прапавідаў нахонт будучых імпрэзаў. Ды гэтая імпрэза мела дуна забавальна-шпачыронна характар. Занадта мы паверылі запавінаваньням ахвішчых асобаў нахонт "BIELORUSSIAN DYSNEY LAND" Мала прапавілі з майсцовымі жыхарамі. Ну а плюс?.. Ведама ёсць. Падарымае — габачыліся, паразмаўлялі. Па-другое — з'явілася задума адзначыць у верасні 1975-я ўгодкі перамогі Кастуся Астроўскага над мескалямі пад Воршай. Трэба не паўтараць памылак і падійсці да гэтага юбілею больш апаказна.

ВАДЗІМ АЛЕКСАНДРОВІЧ

Р.С. І вось што яшчэ — тыя хто быў у вандроўцы пачулі новую выдатную песню. Яе склаў хлапец з Воршы /шкадуу, што не памятаю яе імя ды прозьвішча/. Зычу "С.Д." у наступным нумары надрукаваць ае тэкст ды акорды. Яна таго вертая.

НАКАЗ З'ЕЗДУ НАРОДНЫХ ДЭПУТАТАУ СССР

Зыніч

Каб застой не вярнуўся на нова:
Старшыней — М.С.Гарбачова!
Каб чынуш павуцінне расплесьці нам:
Старшыней апазіцыі — Ельцына!
Апазіцыя — канструктыўная:
негвалтоўна-альтэрнатывная...
І уваскросьне Свабоды дух —
Усесаюзны Народны Рух!

АДКРЫТЫ ЛІСТ ЧЛЕНАМ КАМПАРТЫ Б Е Л А Р У С І

КАБ АЧЫСЬЦІЦЬ ШЛЯХ ПЕРАМЕНАМ,
ЗЫНАЦЬ СУМЛЕНЬНЕ І РОЗУМ ЗЬ ЦЬВІКА —
КЛІЧЦЕ НАШ НАДЗВІЧАЙНЫ ПЛЕНУМ:
ТРЕБА ВЫІНАЦЬ

"ВАНДЭУ"

З ЦК !!!